

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.065/2014/4.szám

A Kúria a dr. Gyollai János ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 03. napján kelt 7.K.27.619/2013/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.619/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes határozatának kétszeri hatályon kívül helyezését követő új eljárásban az alperes határozatával a felperes támogatás iránti kérelmét forráshiány miatt ismételten elutasította. A határozat indokolása szerint a felperes a rangsorolás során 51 pontszámot ért el, a minimális pontszám 62 pont volt. A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

Az ügyben eljáró Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bíróság a kereseti kérelem alapján azt vizsgálta, hogy az alperes a határozatának meghozatala során eleget tett-e a Kecskeméti Törvényszék megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásának, azaz az alperes határozata megfelel-e a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. §-ában foglalt előírásoknak. A bíróság megállapította, hogy az alperes határozata teljes körűen tartalmazza a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglaltakat. Az elsőfokú

bíróság rámutatott: a hatósági határozat mellékletét képező 14 oldal táblázat részletesen felsorolja, hogy az egyes pontozási szempontokon belül a felperes a maximális pontszámból mennyi részpontszámot ért el, és annak részletes indokolását is adja. Az értékelés során alkalmazott módszer tekintetében a felperes rendelkezésére állt a kitöltési útmutató, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az állattartó telepek korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 27/2007.(IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 8. sz. mellékletében szereplő ponthatárok. A bíróság utalt arra, hogy az alperes belső kitöltési útmutatója se nem jogszabálynak, se nem közjogi szervezetszabályozó eszköznek nem minősül, ezért - mint ahogy a Kúria elvi határozataiban is rámutatott - normatív ereje nincs. A bíróság szerint, amennyiben az alperesi határozat a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglalt 21. alpontból bármelyiknek is nem felel meg, az az ügy érdemére nem hat ki, a felperes ezzel nem kap több pontszámot, ezért a bíróságnak a felperesi keresetet, mint megalapozatlant e miatt is el kellett utasítania.

Végezetül a bíróság utalt arra, hogy alaptalanul hivatkozott a felperes a megismételt eljárás alapjául szolgáló és a megismételt eljárásban hozott határozat megegyezőségére, mivel a határozatok rendelkező része is a tájékoztatást illetően lényegesen részletesebb, mint a korábbi eljárásban meghozott határozat. Indokolása sem ugyan az, mint a korábbi határozat. Szó szerinti megegyezésről a határozatok vonatkozásában nincs szó.

A felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Ebben előadta, hogy nem azt sérelmezte a bíróság előtt, hogy a Ket. 72. §-ában foglalt előírásoknak az alperes határozata nem felel meg, hanem azt, hogy a korábbi hatályon kívül helyezett határozat táblázatában szereplő indokolás szövege szó szerint megegyezik a jelen eljárás alapjául szolgáló határozat táblázatában szereplő indokolás szövegével. Ha korábban azt állapította meg a Kecskeméti Törvényszék, hogy a határozat jogszabálysértő, akkor az új eljárásban hozott határozat is az. Jogszabálysértést a felperes abban jelölt meg, hogy az alperes nem tett eleget a Kecskeméti Törvényszék korábban meghozott ítéletében foglaltaknak és ezzel megsértette a Ket. 109. § (4) bekezdését.

A felperes megítélése szerint az alperesi határozat indokolása a pénzügyi és üzleti terv, a kommunikációs terv, illetve a vállalkozás társadalmi felelősségvállalása - mint pontozási szempont - esetében nem tartalmazza azokat a kritériumokat, amelyekre az alperes határozatának meghozatalakor hivatkozott, az csupán csak a maximálisan adható pontszámokat foglalja magában. A felperesnek nincs lehetősége ellenőrizni az alperes által „indokolásnak szánt” feltételeket, a kritériumok jogosultságát, megalapozottságát. Kiemelte, hogy a felperes csak a benyújtott keresetlevelei alapján a bírósági felülvizsgálatok eredményeként

kaphatott érdemi információt, és indokolást a pályázat elbírálása során megállapított pontszámokról.

A felperes előadta továbbá, hogy az UMVB Irányító Hatóság 47/2011. (IV. 7.) közleménye alapján a támogatás igénybevételéhez minimálisan 62 pontot kellett volna elérnie. A felperesnek tehát 11 pont hiányzott a ponthatár eléréséhez. Álláspontja szerint, hogy ha pontosabb, adatokkal alátámasztott lenne az alperes indokolása, akkor a támogatás megítéléséhez szükséges 62 ponttal rendelkeznenek. A felperes - többek között - kiemelte, hogy sem a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.), sem a Jogcímrendelet, sem az ügyben releváns MVH 170/2009. (XI. 16.) számú Közleménye nem tartalmazza, hogy az üzleti terv vonatkozásában csatolni kell a minőségbiztosítási rendszerben való részvételt igazoló okiratmásolatot, és a végzettséget, gyakorlatot, szakképzésre való bekapcsolódást igazoló okiratok másolatát. Mivel a felperes ezt nem tudhatta, ezért tőle pontot levonni nem lehet. A felperes a jogszabályi környezet alapján arra a következtetésre jutott, hogy a pontozás keretében adható pontszámok jogszabálysértésre tekintettel lényegében nem támadhatók meg. Ebből következően a pályázóknak nincs a támogatási ügyben megállapított pontokkal szembeni jogorvoslati lehetőségük, hiszen a nem jogi norma, azaz az alperes belső kitöltési útmutatója jogszabályt nem sérthet. Álláspontja szerint az alperes jelen határozatában sem tett eleget a Kecskeméti Törvényszék új eljárásra vonatkozó azon iránymutatásának, amely szerint a Ket. 72. §-ában foglalt előírásoknak megfelelő határozatot köteles az alperes hozni, ennek keretében a felperesi pályázat elbírálásának részletes szempontjait meg kell jelölnie oly módon, hogy a felperes az indokokkal szemben a kifogásait megtehesse, illetve bírósági felülvizsgálat esetén a bíróság a határozatban foglalt indokokat megvizsgálhassa. Mivel ez a követelmény jelen eljárásban sem teljesült, az alperes megsértette a Ket. 109. § (4) bekezdésében előírtakat, az alperes magatartása pedig a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján jogszabálysértő. A jogerős bírósági döntés pedig azért jogszabálysértő, mert figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az alperes nem, illetve nem teljes körűen tett eleget a Kecskeméti Törvényszék korábbi ítéletében foglaltaknak.

Hivatkozott a felperes a KGD 2011.26. számú megjelent döntésre, mely kimondja, hogy megsérti az eljárási törvényt a hatóság, ha a bíróság jogerős ítéletében foglaltaknak az új eljárásban nem tesz eleget.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak miatt nem megalapozott.

Az állattartó telepek korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások jelen ügyben meghatározó jogszabályi kereteit az Eljárási törvény, a Jogcímrendelet, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal állattartó települések korszerűsítéshez nyújtandó támogatás igénybevételéről szóló 170/2009. (XI.16.) számú Közleménye, és az ÚMVP Irányító Hatóságának a szakmai pontszámokat meghatározó 47/2011. (IV.7.) Közleménye adja.

A Kúria - mindenek előtt - megállapítja, hogy a pályázóknak a fenti jogszabályok és közlemények, illetve azok mellékletei alapján megfelelő információ állt rendelkezésére ahhoz, hogy az adott támogatás igénybevételének melyek a feltételei. Így nem megalapozott a felülvizsgálati kérelem azon megállapítása, hogy a pályázók feltétel hiányában nem ismerhetik meg az elbírálás szempontjait.

A Ket. 109. § (4) bekezdése szerint a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

Nem helytálló a felperes azon hivatkozása, amely szerint a jogerős ítélet azért jogszabálysértő, mert nem vette figyelembe, hogy az alperes határozatának táblázata ugyanazon adatokat tartalmazza, amelyet a bíróság már egyszer - a kellő indokolás hiánya miatt - hatályon kívül helyezett. Az alperesi határozatot hatályon kívül helyező korábbi bírósági döntés az új eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy az alperes a Ket. 72. §-ában foglalt előírásoknak megfelelő határozatot köteles hozni, amelyben a felperes által a pályázat előírásainak részletes szempontjait oly módon kell megjelölnie, hogy a felperes azzal szemben jogorvoslattal tudjon élni.

A döntés megfelelő indokolása a hatékony jogorvoslat feltétele. Ezt fejezi ki a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontja amely szerint a határozat indokolásának tartalmaznia kell a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat; az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait; a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket; a szakhatósági állásfoglalás indokolását, valamint a szakhatósági megkeresés mellőzésének okát; az ügyintézési határidő túllépése esetén az ügyintézési határidő leteltének napját, valamint az arról szóló tájékoztatást, hogy az ügyintézési határidőt mely, az ügyfélnek

vagy az eljárás egyéb résztvevőjének felróható okból nem tartotta be, vagy hogy a 33/A. § alkalmazásának van helye; azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta; a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást.

A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet nem sértett jogszabályt akkor, amikor megállapította, hogy az alperesi határozat ezeknek a szempontoknak megfelel, az új eljárásban hozott határozatnak sem a rendelkező része, sem az indokolása nem teljesen azonos a korábban hatályon kívül helyezett határozatával, azoktól részletesebb. A Kúria megítélése szerint az a Ket 72. §-ában foglaltaknak megfelel.

A felülvizsgálati kérelem az alperes határozatához kapcsolódó táblázattal kapcsolatban veti fel az azonosságot, ezzel összefüggésben hivatkozik a Ket. 19. § (4) bekezdésben foglaltak, valamint a Pp. 339. § (1) bekezdésnek megsértésére (amely a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezéséről szól).

A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet ebben a körben sem jogszabálysértő. Az alperes döntésének egyik eleme az ahhoz kapcsolt táblázat. A táblázat több mint tíz oldalon keresztül részletezi a különböző pontozási szempontokat, a maximálisan adható pontot, az ahhoz kapcsolódó részpontokat, és indokolást, jogszabályhely megjelölésével. Nem helytálló a felperes azon hivatkozása, hogy pl. a kommunikációs terv, vagy a vállalkozás társadalmi felelősségvállalása tekintetében az alperesi határozat melléklete csupán a maximális pontszámokat jelöli meg. A mellékletből kiderül, hogy az előbbi esetben 5 maximálisan adható pontból 5 részpontot, az utóbbi esetben 5 maximálisan adható pontból 1 pontot ismert el (megfelelő indokolással ellátva). A határozathoz kapcsolódó táblázat a maximális pontok mellett a részpontokat feltünteti. Megállapítható tehát, hogy a megismételt eljárásban meghozott alperesi határozat a korábbi határozat rendelkező része és indokolása megváltoztatása mellett olyan mellékletet szerepeltet, amely megfelelő indokát adják annak, hogy az egyes tételekkel kapcsolatos megállapítások a jogorvoslati eljárásban kifogásolhatók legyenek. Tehát a hatékony jogorvoslathoz szükséges szempontokat megfelelő módon tartalmazza.

A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet a fentiek miatt nem sértette meg a felperes által megjelölt egyik jogszabályhelyet sem, amikor a felperes keresetét elutasította.

A Kúria a fentiek alapján - kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálódva - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az ügyben költség nem merült fel ezért arról rendelkezni nem kellett.

Jelen eljárás illetéke az illetékekről szóló - módosított - 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja és az Itv. 50. § (1) bekezdése szerint 70.000 Ft. A felperes - a felülvizsgálati kérelmen szereplő Nemzeti Adó-és Vámhivatal igazolása szerint - 700.000 Ft. eljárási illetéket befizetett. A felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja szerint a 630.000 Ft. lerótt illetéket visszaigényelheti.

Budapest, 2015. január 27.

**Dr. Kalas Tibor sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk. előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**